

Joseph Renaud

Joseph Henri Richard Renaud is geboren op 28 oktober 1915 in Djember, NOI. Hij was de zoon van Joseph Henri Renaud en Jannigje Rosalie.

Joseph was scout van groep 1 Groene groep in Malang. Hij was patrouilleleider bij de panter patrouille en werd in januari 1932 verkenner 1e klas. Leonard Glaser was zijn assistent patrouilleleider.

23 Januari '32. Dank zij de leiding van hopman Obdeyn konden 4 jongens geïnstalleerd worden tot verkenner 1ste klas:
J. H. R. Renand p.l. „Panters.”
L. Glaser a.p.l. „Panters”
L. Lontoh p.l. „Adelaars”
M. Frijn p.l. „Herten.”
Wie volgt?

In 1937 verloofde hij zich in Malang met Elvire F. Jansen.

In juni 1939 werd in Malang de Oost Java Voortrekkers Laer gehouden. Stamleider Renaud was de penningmeester-secretaris van het evenement. In 1940 was hij hopman van groep 2 in Malang. Hij was aanwezig bij de installatie van Toon van der Sluys, oud hopman in Malang, als hopman van groep 1 in Batoe.

Tijdens de mobilisatie was hij militie soldaat. Hij werd krijsgangen genomen en geïnterneerd. Op 15 januari 1943 ging hij met de Harugiku Maru 2 (Van Waerwijck) met 3188 krijgsgevangenen uit Batavia naar Singapore. De krijgsgevangenen waren merendeels afkomstig uit het kamp Kampong Makassar,. Tijdens de overtocht van de Java-zee was geen schip te zien, ook geen begeleidend schip. Dit transport is bekend als Java Party 9, het 9e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. Na drie dagen kwam het schip aan in Singapore waar ze met vrachtauto's werden overgebracht naar het Changi-kamp. Vanuit hier werden ze per trein overgebracht naar Thailand om te werken aan de Birmaspoorweg. De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Joseph overleefde de oorlog. Hij trouwde na de oorlog met Johanna Eiselin (1917). In 1950 woonden ze nog in Indonesië.

Meer informatie

[Java Party 12 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](http://JavaParty12(japansekrijgsgevangenkampen.nl))

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/Harugiku Maru 2.htm](http://japansekrijgsgevangenkampen.nl/Harugiku_Maru_2.htm)

Het Padvindersblad, jaargang 18, no 5, mei 1932

[Het nieuws van den dag voor Nederlandsch-Indië » 06 jan 1937 - Art. 80 | Delpher](#)

[De Indische courant » 10 mei 1939 - Art. 219 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 02 jan 1940 - Art. 112 | Delpher](#)

[Bronnen en archieven voor stamboomonderzoek \(wiewaswie.nl\)](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.